

Spanje

Sevilla

Spanje

Sevilla

MINISTERIO
DE INDUSTRIA, TURISMO
Y COMERCIO

TURESPAÑA

EUROPESE GEMEENSCHAP

Europees Fonds voor
Regionale Ontwikkeling

H

I N H O U D

Inleiding	1
Wandelroutes door de stad	6
La Macarena	6
De wijk Santa Cruz	13
De joodse wijk	21
Het Maria Luisapark	25
Triana en de rivier	31
San Lorenzo, San Vicente en Alameda de Hércules	36
Het winkelcentrum	39
Routes door de provincie	42
Carmona-Écija-Osuna-Estepa	42
La Campiña	43
Sierra Norte	43
De Zilverroute	44
El Aljarafe	45
Culturele activiteiten	46
Vrijetijd en vermaak	48
Nuttige gegevens	58

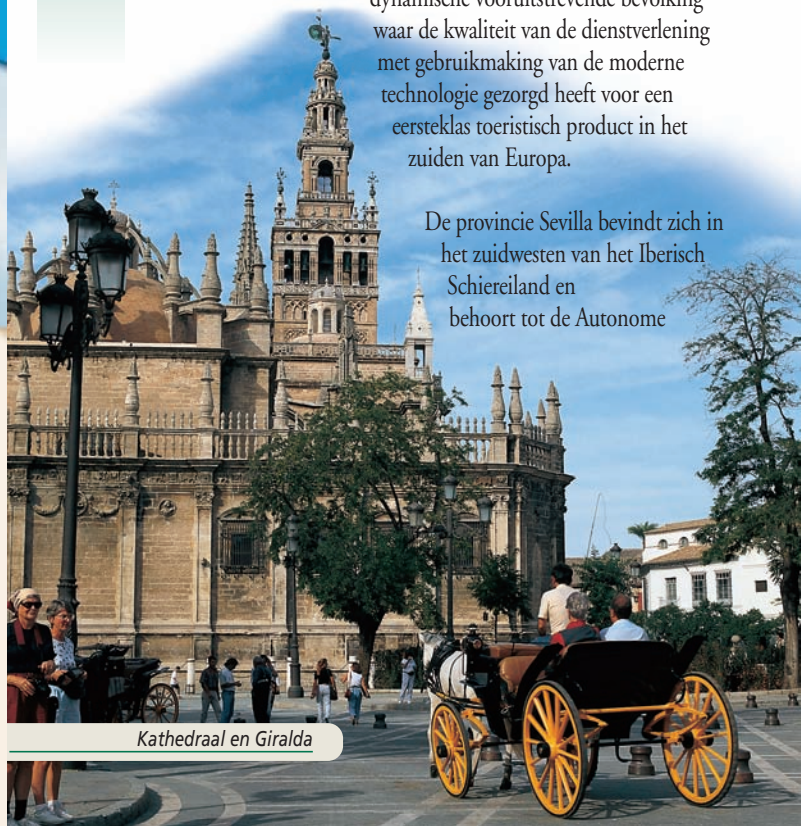
INLEIDING

De vriendelijke uitstraling van Sevilla en het uitgebreide toeristische aanbod maken deze provincie tot een van de meest gevraagde reisbestemmingen. In deze smeltkroes van culturen zijn nog sporen van Tartesiërs, Iberiërs, Arabieren en christenen terug te vinden. Een poëtische bestemming waar zes toeristische gewesten met elkaar wedijveren op het gebied van zon, natuur, sport, poëzie, flamencomuziek, gastronomie en geschiedenis.

Met een oppervlakte van 14.001 km² is Sevilla de grootste provincie van Andalusië en met inbegrip van de hoofdstad telt deze 105 gemeenten. Ook op het gebied van natuurschoon en cultuur is deze regio rijkelijk bedeeld: ongeveer 14% van het grondgebied bestaat uit beschermde natuurgebieden, er zijn veertien kunsthistorische complexen en meer dan 300 monumenten, met een volop bloeiende volkskunst, feesten en tradities.

De laatste jaren heeft de provincie Sevilla een opmerkelijke gedaantewisseling ondergaan, dankzij de inspanningen van een dynamische vooruitstrevende bevolking waar de kwaliteit van de dienstverlening met gebruikmaking van de moderne technologie gezorgd heeft voor een eerste klas toeristisch product in het zuiden van Europa.

De provincie Sevilla bevindt zich in het zuidwesten van het Iberisch Schiereiland en behoort tot de Autonome

Kathedraal en Giralda

Voorpagina:
Catedral en Giralda
Achterpagina:
Drug van La Barqueta

Tekst:
Antonio Silva

Druk:
GRAFOFFSET, S.L.

Vertaling:
Marianne Moester Blom

D.L. M-29336-2009
NIPO: 704-09-522-6

Een uitgave van:
© Turespaña
Secretaría de Estado
de Turismo

Foto's:
Fotografisch archief Turespaña

Gedrukt in Spanje

Ministerio de Industria,
Turismo y Comercio

Grafisch ontwerp:
P&L MARIN

3e uitgave

Park van Doñana

Gemeenschap van Andalusië waarvan Sevilla de hoofdstad is met een inwonertal van meer dan 1.700.000 zielen. Deze provincie ligt in het stroomgebied van de Guadalquivir, met aan de oevers van deze rivier een stedelijk gebied dat zich uitstrekt tot aan El Aljarafe, Las Marismas en Doñana, de Sierra Norte en de Sierra Sur. Dankzij het Middellandse-Zee klimaat schommelt de gemiddelde jaarlijkse temperatuur tussen de 18°C en 20°C en kan men hier het hele jaar door genieten van zo'n 3.000 zonuren. De winters zijn mild, de zomers heet en droog, de lente en de herfst vrij warm en regen kan men hier eigenlijk alleen maar verwachten tussen het begin van de herfst en het begin van het voorjaar.

HISTORISCHE EN GEOGRAFISCHE ACHTERGROND

De rijke geschiedenis van Sevilla wordt door weinig andere provincies geëvenaard. Talrijke verschillende volkeren die dit gebied via de rivier bereikten besloten zich

hier te vestigen aangezien het een van de vruchtbaarste streken van het Schiereiland is. Het fungeerde als bruggehoofd of toevluchtshaven en de eerste nederzettingen bevonden zich op een iets hoger gelegen vlakte die niet blootstond aan het water van de overstromende Guadalquivir.

Toen Rome als gevolg van de confrontatie met de Carthagers het schiereiland binnenviel was Sevilla bevolkt door de Turdetaniërs, nakomelingen van de Tartessiërs. Toen de oorlog afgelopen was na de slag van Ilipa, stichtten de Romeinen in het jaar 206 v.Chr. aan de andere zijde van de rivier Itálica voor de Romeinse legionairs. Zo begon er een voortvarend en diepgaand romaniseringsproces op het Schiereiland dat in het bijzonder voor Sevilla een grote vooruitgang betekende op economisch, politiek en cultureel gebied.

Na het verdwijnen van het Romeinse Keizerrijk van het Westen vestigden de Westgoten zich op het Iberisch Schierland; zij bewerkstelligden voor het eerst een

onafhankelijke politieke eenheid onder Leovigildo. In 711 drongen de mohammedanen vrijwel het gehele Schiereiland binnen, dat zij Al-Andalus noemden. Zij veroverden ook Sevilla, de grootste en belangrijkste stad, die zij omdoopten in Isbiliya en tot de eerste islamitische hoofdstad van het land maakten, zetel van de centrale regering van Al-Andalus, tegelijkertijd haven en militaire basis voor de expedities.

Slechts tien jaar later begonnen de christenen uit het noorden zich echter al te mobiliseren tegen de vijand en werd de periode van de Herovering ingezet. Dit vormde het begin van een vermengingsproces van de verschillende bevolkingsgroepen dat de stad tot een maatschappelijk, cultureel en religieus mozaïek zou maken, als gevolg van een samenleving bestaande uit moslims, joden en christenen. Vanaf dit moment worden episodes van oorlog afgewisseld door periodes van vrede, terwijl Sevilla steeds groter wordt en belangrijke bouwwerken verrijzen, zoals bijvoorbeeld de Mezquita Mayor en de Giralda.

In de XIIIe eeuw belandde het islamitische Spanje in een periode van chaos, falend beleid en interne conflicten, hetgeen voor Ferdinand III de Heilige aanleiding vormde om de Herovering van Andalusië nu serieus in te zetten. In 1248 begon het kersteningsproces waarin Sevilla een zeer belangrijke rol zou spelen.

Dankzij de haven, waar goederen binnenkwamen vanuit de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, verkreeg Castilië een relevante positie in het Europese handelsverkeer en twee eeuwen later vormde dit mede een stimulans voor Columbus om Amerika te gaan ontdekken.

Later in de zeventiende en begin achttiende eeuw leidden gebeurtenissen als het verlies van het handelsmonopolie met Amerika ten gevolge van de verhuizing van de vloot naar Cádiz, de verdrijving van de morisken - tot christen bekeerde moslims -, de pestepidemie die de bevolking halveerde en het verlies van grondgebieden in Europa tot een diepe economische crisis in Sevilla waardoor de groei van de stad volledig stagneerde.

Archeologisch Museum

Eiland La Cartuja

De 19e eeuw, bloeitijd van de romantiek, begon slecht voor deze reeds aangeslagen stad met de komst van de Fransen en een nieuwe pestepidemie. Anderzijds vonden er ook positieve ontwikkelingen plaats met de vestiging in Sevilla van de tabaksindustrie en verscheidene belangrijke hervormingen op het gebied van de economie, het onderwijs en de stadsplanning. De fabriek van La Cartuja werd opgericht, de brug van Triana gebouwd, een openbaar gasnetwerk aangelegd en de Jaarmarkt van April werd in het leven geroepen. Halverwege de eeuw was de economische crisis voorbij en brak er een nieuwe periode van vrede aan.

De XXe eeuw bracht een schitterende culturele bloei met als belangrijkste vertegenwoordigers de Generatie van '27 op het gebied

van de literatuur en de Iberoamerikaanse Tentoonstelling van 1929 die zorgde voor een verfraaiing en modernisering van het stadsbeeld.

In de tweede helft van de eeuw werd Sevilla een geliefde toeristische bestemming die aanvankelijk een vrij traag moderniseringsproces doormaakte dat echter in een stroomversnelling belandde toen besloten werd in deze stad de Wereldtentoonstelling van 1992 te houden, hetgeen samenviel met de viering van het feit dat het 500 jaar geleden was dat Columbus Amerika bereikte en het Tijdperk van de Ontdekkingen begon. Dit gegeven zou het hoofdthema van de Expo '92 worden: een ontmoetingspunt voor meer dan 100 landen die daar hun ontwikkelingen op het gebied van wetenschap, techniek, kunst en cultuur van 1492 tot deze tijd toonden, zich openstellend voor de toekomst van de XXIe eeuw.

BEREIKBAARHEID

Sevilla beschikt over verscheidene efficiënte toegangsmogelijkheden waardoor de stad niet alleen een bestemming vormt voor toeristen, doch ook de toegangspoort is tot de Autonome Gemeenschap van Andalusië.

De stad beschikt over een eerste klas haven aan de Guadalquivir, de enige bevaarbare rivier in het Spaanse binnenland voor goederenvervoer en toeristische cruiseschepen. De treinverbindingen verlopen vooral via het Station van Santa Justa, waar zich het eindpunt van de Hogesnelheidslijn AVE en van de Talgo 200 bevindt, die ervoor hebben gezorgd dat de reistijd tussen Madrid en Sevilla gereduceerd wordt tot twee uur en Córdoba binnen 40 minuten bereikt kan worden. Het internationale vliegveld van San Pablo ligt op slechts 10 kilometer van het centrum van de stad. Het heeft een capaciteit van meer dan acht miljoen reizigers per jaar en biedt lijnvluchten naar verscheidene steden binnen Spanje en de rest van Europa.

VERVOER BINNEN DE STAD

Het gemeentelijk vervoersbedrijf verzorgt het transport binnen de stad, met eindhaltes op het Plaza Nueva, Plaza de la Encarnación, Archivo de Indias, Macarena, Puerta Osario, Pasarela-Prado de San Sebastián en Gran Plaza. Men kan kiezen uit een aantal verschillende abonnementen (driedaagsabonnement met overstapmogelijkheden naar andere lijnen, toeristische strippenkaart, e.d.). Nadere informatie kan men verkrijgen via het gratis telefoonnummer 900 710 171.

En voor liefhebbers van een rustige toeristische toer door de stad zijn er de door paarden getrokken rijtuigen. De haltes bevinden zich in het María Luisapark, bij de Kathedraal, op het Plaza del Triunfo, het Plaza Virgen de los Reyes en voor de Torre del Oro.

De toeristenbussen van Sevilla Tour en Sevirama bieden rondritten van ongeveer anderhalf uur langs de mooiste plekken van de stad. Beide maatschappijen hebben haltes bij de Torre del Oro, het Plaza de España, Isla Mágica en het Klooster van La Cartuja. Elk half uur vertrekt er een bus vanaf deze haltes.

Hogesnelheidslijn

La Macarena

Op de hoofdgevel is een tegel te zien waarop het vagevuur is afgebeeld. In de omlijsting is een vogeltje verstoppt: volgens de overlevering zal diegene die hem ontdekt binnen afzienbare tijd trouwen.

Naast deze parochiekerk staat het **Klooster van Santa Inés** (2), met een voorportaal. Het is gebouwd op de plaats van de huizen die in de tweede helft van de xive eeuw door Doña María Coronel geschonken waren. Achter het traliewerk van het koor van de kerk bevindt zich het gemummificeerde lichaam van deze vrouw op wie koning Pedro I ooit

1. Parochiekerk van San Pedro
2. Klooster van Santa Inés
3. Paleis van Las Dueñas
4. Parochiekerk van Santa Catalina
5. Kerk van Los Terceros
6. Klooster van Santa Paula
7. Kerk van San Marcos
8. Klooster van Santa Isabel
9. Kerk van San Luis de los Franceses
10. Kerk van Santa Marina
11. Stadswallen van La Macarena
12. Basiliek van La Macarena
13. Parlement van Andalusië
14. Parochiekerk van Omnium Sanctorum
15. Kerk van San Juan de la Palma

verliefd was. Vlak naast haar staat een barok orgel waarop de legende van Maese Pérez de Organist is gebaseerd, die dankzij de dichter Gustavo Adolfo Bécquer bekend is geworden. Via een draailoket verkopen de nonnen hun zelfgemaakte zoete lekkernijen.

Boog en Basilek van La Macarena

Paleis van Las Dueñas

Aan het eind van de Calle Doña María Coronel slaan wij linksaf naar het **Paleis van Las Dueñas** (3), de Sevillaanse residentie van het Huis van Alva. De bouwstijl is kenmerkend voor de overgangperiode tussen de gotiek en de Renaissance in de xve - xvie eeuw. Op afspraak kan een bezoek gebracht worden aan de belangrijke kunstverzameling. In de tuinen van dit bouwwerk werd de dichter Antonio Machado geboren en schreef hij een van zijn meest gewaardeerde gedichten: "Mijn vroege jeugd zijn herinneringen aan een binnenplaats in Sevilla en een lichte moestuin met rijpende citroenen..."

Vanaf het Paleis van Las Dueñas vervolgen wij de route naar de **Parochiekerk van Santa**

Catalina (4), ook een kerk in mudejarstijl, daterend uit midden xive eeuw. De voorgevel maakt daar pas sinds 1930 deel van uit en was oorspronkelijk van de kerk van Santa Lucía, uit dezelfde periode en gebouwd in soortgelijke stijl.

Verder via de Calle Sol, bereiken wij de **Kerk van Los Terceros** (5) die toebehoorde aan de franciscanen van de Derde Orde. De Spaansamerikaans aandoende voorgevel verschaft toegang tot een 17e-eeuws interieur.

Vervolgens wandelen wij verder naar het **Klooster van Santa Paula** (6), een van de fraaiste besloten kloosterordes van Sevilla. Via de buitengevel

bereikt men het voorhof met de deur naar de kerk, waar elementen in gotische, mudejar- en renaissancestijl prachtig met elkaar zijn gecombineerd. Het vakwerkplafond boven het middenschip is in 1623 door timmerman Diego López de Arenas gemaakt. Net als in zoveel andere kloosters van Sevilla bevinden zich ook hier twee altaarstukken gewijd aan Johannes de Evangelist en aan Johannes de Doper, gemaakt door Martínez Montañés. Het oudste beeld van de kerk is de Cristo del Coral, een laatgotische kruisiging uit de xve eeuw. Een bijzondere vermelding waard zijn het in verscheidene vertrekken gevestigde kloostermuseum, evenals de door de nonnen vervaardigde patisserie. Heel geliefd zijn de verschillende soorten jam gemaakt van fruit uit hun eigen boomgaard en moestuin.

Iets verderop staat de in mudejarstijl gebouwde **Kerk van San Marcos** (7), waarvan de toren doet denken aan de Giralda vanwege de *sebka*, een netvormige ruitversiering. In het interieur zijn twee barokke kunstwerken te zien: het beeld van San Marcos, aan wie de kerk gewijd is, daterend uit het eerste deel van de xviii eeuw, gemaakt door volgelingen van Juan de Mesa en de Rustende

Christusfiguur, waarschijnlijk uit de tweede helft van dezelfde eeuw.

Aan het pleintje achter deze kerk bevindt zich het **Klooster van Santa Isabel** (8). De kloosterkerk is gebouwd in een traditionele basisvorm naar een ontwerp van Alonso de Vandelvira uit 1602. Het reliëf bovenin de hoofdgevel stelt de Visitatie van de Maagd aan haar nicht de Heilige Isabella voor en is een werk van Andrés Ocampo uit 1609. Een van de meest interessante altaarstukken in de kerk is gemaakt door Juan Martínez Montañés tussen 1610 en 1614 naar een ontwerp van Juan de Oviedo; in de nis bevindt zich de Gekruisigde der Barmhartigheid, een werk van Juan de Mesa uit 1622. De zusters van dit klooster werken het hele jaar door in een atelier waar met gouddraad op fluweel geborduurd wordt,

Klooster van Santa Isabel

Kerk van San Luis de los Franceses

waarmee zij een belangrijke bijdrage leveren aan de Sevilliaanse volkskunst rond de Paastradities.

Verder via de Calle San Luis bereiken wij de **Kerk van San Luis de los Franceses** (9), een voormalig jezuïetennoviciaat. De kerk vormt een van de beste voorbeelden van de barokke bouwkunst van Sevilla en is waarschijnlijk ontworpen door Leonardo de Figueroa. Het heeft een verrassend rijk interieur.

Tegenover San Luis de los Franceses bevindt zich de **Kerk van Santa Marina** (10).

Het bouwwerk heeft een bewogen recente geschiedenis, met verscheidene branden en plunderingen. De gevels en de toren van deze sinds kort weer in gebruik genomen kerk in mudejarstijl dateren uit de xive eeuw.

De route vervolgt via de Calle San Luis en leidt naar de **Stadswallen van La Macarena** (11) en de gelijknamige Boog, een waar symbool van deze wijk. In dit gedeelte van de muur bevinden zich een achthoekige en zeven vierkante torens. Ondanks het feit dat deze ring vaak aan de Romeinen toegeschreven wordt

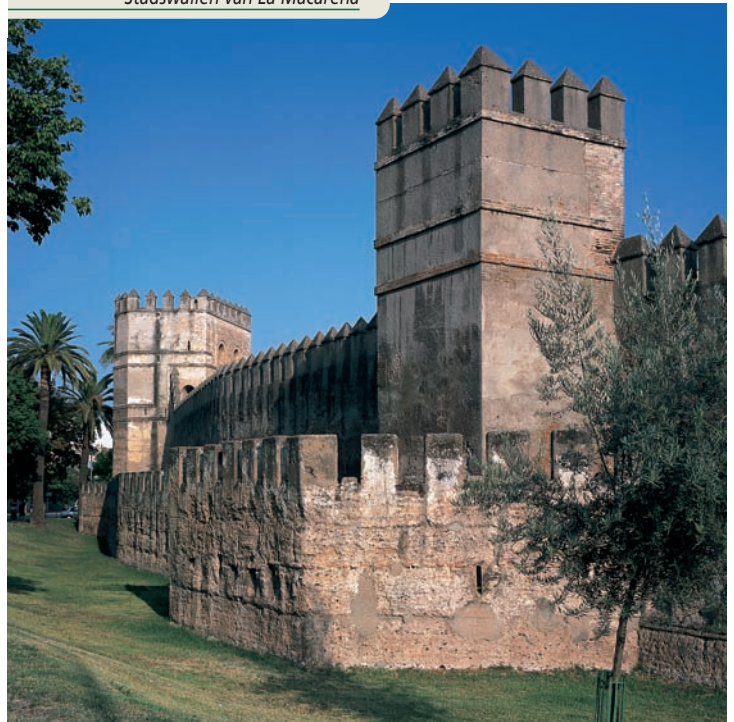
dateert de stadsmuur in werkelijkheid uit de tijd van de Almoraviden.

De **Basiliek van La Macarena** (12) vormt het hart van de geliefde Macarenawijk. Het is een hedendaagse kerk, een werk uit 1949 van architect Aurelio Gómez Millán. Hier wordt La Macarena vereerd, de Moeder der Smarten bij uitstek van Sevilla, een verering die zich uitstrekt tot ver buiten de stad, tot op wereldniveau zelfs. De maker van het beeld is onbekend. De Maagd van La Macarena wordt megedragen in de processie op de ochtend van Goede Vrijdag, begeleid door meer dan tweeduizend in lange gewaden gehulde boetelingen. De beroemde

stierenvechter Joselito el Gallo koesterde een bijzondere verering voor deze Maagd.

Tegenover de Basiliek van La Macarena staat het Hospitaal van de Vijf Wonden, ook bekend als het Hospitaal van het Bloed, tegenwoordig zetel van het **Parlement van Andalusië** (13). Dit gebouw in renaissancestijl is grotendeels het werk van Martín de Gaínza die inspiratie vond in het Hoofdhospitaal van Milán de Filarete, dat op diens beurt model stond voor andere ziekenhuizen in de Nieuwe Wereld. De kerk, waar parlementaire zittingen gehouden worden, is gebouwd in maniëristische stijl door Hernán Ruiz II.

Stadswallen van La Macarena

Vervolgens lopen wij naar de Calle Feria, waar zich de **Parochiekerk van Omnium Sanctorum** (14) bevindt. Dit is een van de vele voorbeelden van de mudejartempels die in het xive-eeuwse Sevilla gebouwd werden. In de Hoofdkapel wordt de Koningin van Alle Heiligen vereerd, onder een baldakijn die sprekend op die van de Sint Pieterbasiliek in het Vaticaan lijkt. Aan dit 16e-eeuwse beeld van de hand van Roque de Balduque werden in de achttiende eeuw drastische veranderingen aangebracht door Benito de Hita y Castillo.

Tenslotte bevindt zich aan het einde van deze straat de **Kerk van San Juan de la Palma** (15). Deze herhaaldelijk verbouwde tempel in mudejarstijl herbergt de beelden van de Broederschap der Droefheid. De Moeder der Smarten is een van de meest expressieve beelden van Sevilla en is vermoedelijk gemaakt in het atelier van Roldán begin XVIII eeuw. De begeleidende Sint Johannes de Evangelist is een werk van Benito de Hita y Castillo uit 1760.

Parlement van Andalusië

De wijk Santa Cruz

Plaza de Santa Cruz

De route begint bij de **Parochiekerk van El Sagrario** (16), aan de Avenida de la Constitución, gebouwd in de overgangperiode tussen de laatmaniëristische en de vroege Sevilliaanse barokstijl, hetgeen is te zien aan de vrij klassieke en sobere buitenzijde. Het hoofdaltaar is een waar sieraad en stelt de Kruisafneming van Christus voor.

Naast El Sagrario staat de **Heilige Kathedraalkerk** (17), gebouwd op de funderingen van de grote Almohadenmoskee

van Sevilla. Als men eenmaal voor dit enorme majesteitelijk uitzijnde bouwwerk staat is te begrijpen waarom de Kanunnikenraad in 1401 ooit heeft verklaard een Kathedraal te willen bouwen "die zo groot zou worden dat degenen die hem later in voltooiide staat aanschouwden ons voor gek zouden verklaren". Het is de gotische tempel met de grootste afmetingen van Spanje en de derde in de christelijke wereld na de Sint Pieter van Rome en de Sint Paulus van Londen.

16. Parochiekerk van El Sagrario	22. Patio de Banderas
17. Heilige Kathedraalkerk	23. Plaza de Santa Cruz
18. Patio met de Oranjabomen en de Giralda	24. Klooster van San José del Carmen
19. Aartsbisshoppelijk Paleis	25. Huis van Murillo
20. Archivo de Indias	26. Hospitaal van de Eerbiedwaardige Priesters
21. Reales Alcázares	27. Huis van de familie Pinelo

Kathedraal en Giralda

Van de islamitische moskee zijn alleen de **Patio met de Oranjabomen en de Giralda** (18), een waar symbool van de stad, behouden gebleven. De Giralda draagt bovenop de ranke constructie van baksteen in Almohadenstijl de klokkentoren, een werk van Hernán Ruiz II uit 1568. Deze prachtige toren wordt bekroond door een beeld van het Geloof, weergegeven in de vorm van een vrouw in een klassiek Romeins gewaad met in een hand een schild en in de andere een palmtak. In de volksmond wordt zij "el giraldillo" genoemd.

De klokkentoren van La Giralda is te bereiken via een hellingbaan die spiraalvormig door de binnenzijde van de toren loopt. Volgens de overlevering beklommen de Arabieren de toren te paard. Op het eerste balkon heeft Paus Johannes Paulus II indertijd het angelus gebeden tijdens zijn bezoek aan Sevilla in juni 1993

Interieur van de Kathedraal

ter gelegenheid van het XLVe Internationale Eucharistische Congres. Dit was het tweede bezoek van de Poolse paus aan Sevilla, aangezien hij hier in november 1982 Zuster Angela de la Cruz zalig had verklaard.

De Sacristie van de Kelken, de Koninklijke Kapel, de Hoofdsacristie en de Kapittelzaal zijn in bouwkundig opzicht uiterst interessant. De beeldenverzameling is zo uitgebreid en van een dusdanig hoge kwaliteit dat men rustig mag beweren dat deze de Sevilliaanse beeldhouwersschool perfect samenvat. Eveneens een bijzondere vermelding waard is het gotische beeld van de Maagd

der Koningen, patrones van Sevilla, met aan haar voeten het graf waarin zich de grote zilveren urn met het gebalsemd lichaam van Ferdinand III de Heilige bevindt die tweemaal per jaar, in mei en in november, aan het publiek getoond wordt. Het schitterende Hoofdaltaar vormt een hoogtepunt van de christelijke bouwkunst op dit gebied, waaraan meer dan tachtig jaar gewerkt is, van 1480 tot 1560. Andere fraaie voorbeelden van Sevilliaanse beeldhouwkunst zijn werken van Martínez Montañés, zoals de Christus met de Kelken, de Onbevleete Ontvangenis die ook wel "Het Blinde Vrouwtje" genoemd wordt, en andere

belangrijke beelden van onder meer Juan de Mesa en Alonso Cano.

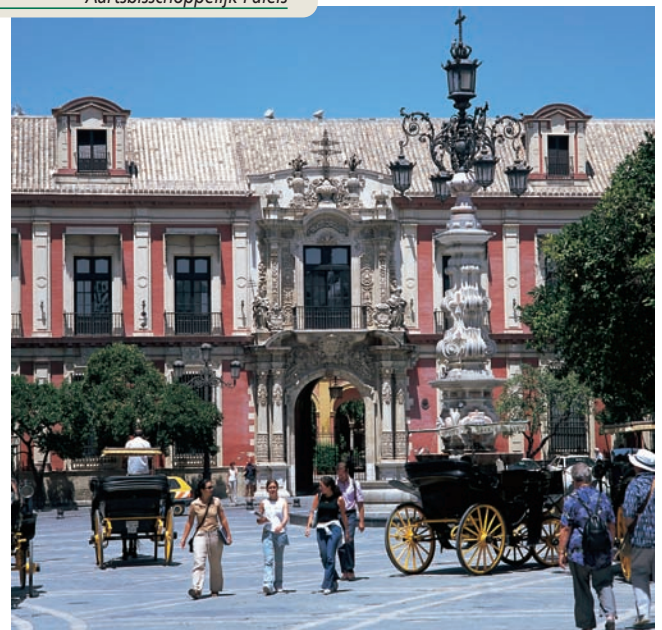
Nast de Prinsendeur bevindt zich de Graftombe van Columbus, wiens lijk eerst in Santo Domingo was begraven, vervolgens in La Habana en tenslotte, nadat Spanje het eiland in 1898 kwijtraakte, in de Kathedraal van Sevilla. Elk jaar op 12 oktober worden er door de Stichting Christoffel Columbus bloemen gelegd op het graf in aanwezigheid van diverse gezagsdragers. Het mausoleum is geheel van brons vervaardigd en stelt een doodskest voor die gedragen wordt door vier herauten met de wapenschilden van het Koninkrijk van Castilië.

In het interieur bevinden zich zoveel schilderwerken dat de kathedraal het twee na grootste

schilderijenmuseum van de stad vormt. Liefhebbers van schilderkunst kunnen hier volop genieten van werken van Murillo, Zurbarán, Goya en andere Spaanse en buitenlandse schilders. Men dient vooral niet te vergeten even naar het fresco van Nuestra Señora de la Antigua te kijken, dat in verband gebracht wordt met het amerikanisme met invloeden van het 14e-eeuwse Siena. De edelsmeedkunst is niet minder belangrijk, met eersteklas werken als de Monstrans, tussen 1580 en 1587 vervaardigd door Juan de Arfe, en de urn van Koning Sint Ferdinand die in 1719 door Juan Laureano de Pina gemaakt werd.

Tegenover de Kathedraal staat het **Aartsbisshoppelijk Paleis** (19), de residentie van de Prelaat van Sevilla. Via de

Aartsbisshoppelijk Paleis

Archivo de Indias

laatbarokke gevel bereiken wij twee binnenplaatsen in maniëristische stijl. Aan de overzijde van de tweede patio bevinden zich de vertrekken van het Algemeen Archief van het Aartsbisdom met de kerkelijke documenten van de hele Sevillaanse Aartsdiocese. Een van de meest opmerkelijke bouwkundige elementen van dit Paleis is de uit drie delen bestaande lange trap die enigszins lijkt op die van de Spaanse ambassade in Rome, naar een ontwerp van Broeder Manuel Ramos uit de tweede helft van de xviii eeuw.

Naast de Kathedraal staat het **Archivo de Indias** (20), de voormalige koopmansbeurs, in

oorsprong daterend uit 1584. Het is een van de beste voorbeelden van bouwwerken in maniëristische stijl van Sevilla met duidelijke invloeden van Herrera. In de tijd van Karel de Derde werd dit gebouw ingericht als Archief en werd dit het belangrijkste archief over Amerika ter wereld, waar alle documentatie met betrekking tot het bestuur van de Nieuwe Wereld tijdens de Spaanse kolonisatie bewaard wordt. Het is toegankelijk voor onderzoekers en regelmatig worden er tentoonstellingen gehouden die door het publiek bezocht kunnen worden.

Wij bereiken de **Reales Alcázares** (21) via de Leeuwenpoort op het Plaza del Triunfo. De geschiedenis van het Alcázar is sinds de Heroering van Sevilla in 1248 door Ferdinand III de Heilige verbonden met de Castiliaanse koningen. Het was Pedro I, door sommigen "de Rechtvaardige" genoemd en door anderen "de Wrede", die een definitief stempel drukte op de oude islamitische vesting door deze in een prachtig paleis in mudejarstijl te veranderen. Gedurende de xviii eeuw vonden verschillende verbouwingen plaats en werden de schitterende tuinen met tot de verbeelding sprekende namen als de Tuin van de Grotten, de Danstuin of de

Reales Alcázares

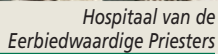
Doolhoftuin, verrijkt met architectonische elementen en beeldhouwwerken. De patio's van de Poppen en de Jonkvrouwen en het Ambassadeursvertrek voeren ons naar de wereld van Duizend-en-één-Nacht. Dit bouwwerk is de Sevillaanse residentie van het Koningshuis en hier logeren de Spaanse koning en koningin tijdens een bezoek aan de stad.

Wij verlaten de Reales Alcázares via de vestibule en komen zo op de **Patio de Banderas** (22). Hier begint de kronkelige Calle Judería die doorloopt tot in de Santa Cruzwijk. De Callejón del Agua voert langs de tuinen van de Alcázar en het huis op nummer 2 heeft een van de meest karakteristieke patio's van de Sevillaanse herenhuizen. De binnenplaats is omringd

door zuilen en staat vol kleurrijke bloempotten, hetgeen een inspiratiebron vormde voor Washington Irving die hier herdacht wordt met een gedenksteen op de buitenmuur. De Callejón del Agua komt uit op het Plaza de Alfaro, dichtbij de Murillotuin; iets verderop ligt het **Plaza de Santa Cruz** (23), met een elegant ijzeren kruis in het midden dat La Cerrajería genoemd wordt. Het smalle

Callejón del Agua

Wij lopen weer terug tot aan de ingang van het **Hospitaal van de Eerbiedwaardige Priesters** (26) dat in 1675 door kanunnik Justino de Neve gesticht werd. Tegenwoordig is hier de Stichting FOCUS gevestigd en herbergt het bouwwerk een van de belangrijkste prentenverzamelingen van Sevilla, evenals wellicht de fraaiste patio van de stad.

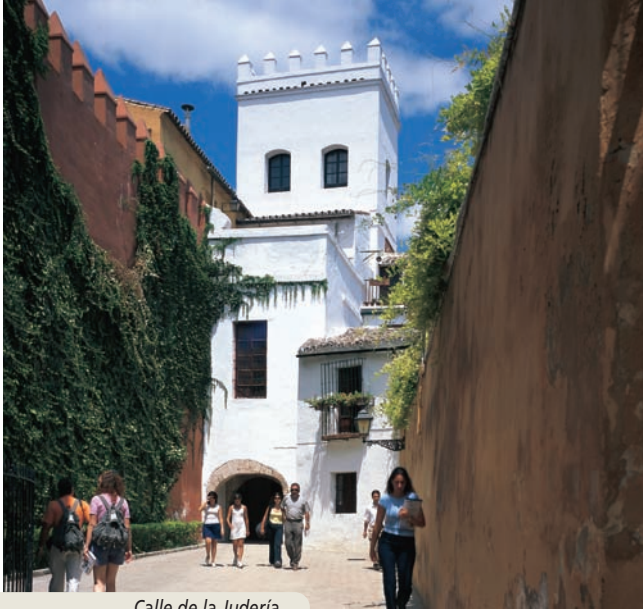
Onze wandeling eindigt bij het **Huis van de familie Pinelo (27)**, waar de Koninklijke Academies van Sevilla zijn gezeteld: de Academie voor Schone Kunsten van de Heilige Isabella van Hongarije, de Academie voor Letterkunde en de Academie voor Geneeskunde. Dit herenhuis was ooit in het bezit van de Genovese familie Pinelo die in Sevilla gevestigd was. Er wordt beweerd dat San Juan de Ribera, de Aartsbisschop van Valencia, hier werd geboren.

We starten bij de **Parochiekerk van Sint Nicolaas (28)**, een 18e-eeuwse kerk die in 1758 ingewijd werd en uit vijf schepen bestaat, van elkaar gescheiden door marmeren zuilen. Het zilveren frontaal van het hoofdaltaar is een prachtig voorbeeld van de Sevilliaanse edelsmeedkunst in rococostijl. Niet ver van deze kerk slaan wij af bij de Calle Aire. Op de hoek van deze straat met de Calle Mármoles bevinden zich de drie beroemde **Romeinse Zuilen (29)**.

die vermoedelijk ooit bij een tempel uit de Ie eeuw v.Chr. hoorden, gebouwd ten tijde van Hadrianus of diens opvolger Antonius Pius.

Verder via de Calle San José bereiken wij het **Klooster van de Moeder Gods** (30). Dit nonnenklooster is duidelijk verbonden met de geschiedenis van Spaans Amerika aangezien zich hier aan beide kanten van het priesterkoor de graven en beelden bevinden van Doña Juana de Zúñiga, weduwe van Hernán Cortés, en van diens dochter, Doña Catalina Cortés.

Calle de la Judería

Vervolgens wandelen wij via dezelfde straat naar het **Paleis van Altamira** (31), de voormalige residentie van de Hertogen van Béjar, tegenwoordig zetel van de Raad voor Cultuur van de Junta de Andalucía. Dit paleis dateert oorspronkelijk uit de xive eeuw maar beleefde een gouden periode aan het begin van de 16e eeuw ten tijde van Teresa de Zúñiga.

De volgende halte op de route wordt gevormd door de **Kerk van Santa María la Blanca** (32), gebouwd op de plek waar ooit een primitieve joodse synagoge stond. De huidige vorm is het resultaat van een reconstructie in het jaar 1662 en bestaat uit drie schepen die van elkaar gescheiden worden door zuilen van rood marmer. De gewelven

zijn versierd met overdadig gedecoreerd pleisterwerk dat toegeschreven wordt aan de gebroeders Borja. Onder de talrijke kunstschaten die hier bewaard worden zijn vooral de schilderijen van het Heilig Avondmaal van Murillo en de Piëta van Luis de Vargas een bijzondere vermelding waard.

Wij lopen nu iets terug op de route en slaan dan af naar de Calle Céspedes, in het hart van de wijk van San Bartolomé die tezamen met Santa Cruz de oude joodse wijk van Sevilla vormt. San Bartolomé heeft niet zo lang geleden een ingrijpende renovatie ondergaan, waardoor dit belangrijke deel van het historisch centrum van de stad behouden is gebleven. De Calle Virgen de la Alegría voert ons

naar de **Parochiekerk van San Bartolomé** (33), een neoklassiek bouwwerk dat in 1806 werd ingewijd. De straat met de meest Hebreeuwse naam van de hele jodenwijk is de Calle Levías. Hier bevindt zich het **Huis van Don Miguel Mañara** (34), waar dit beroemdste lid van de orde Hermanos Mayores de la Santa Caridad werd geboren. Volgens kenners is dit het mooiste voorbeeld van de karakteristieke Sevillaanse patio woning, bestaande uit twee verdiepingen, een vestibule die men te paard kan betreden, een binnenplaats en een tuin.

versierde pleisterwerk van de Sacramentskapel. Op het hoofdaltaar zijn schilderwerken van Zurbarán aangebracht. Elke Paasdinsdag organiseert de broederschap die bij deze kerk hoort een processie die als een van de zwaarste en meest gecompliceerde van de hele Paasweek wordt beschouwd.

Nast de kerk staat het **Huis van Pilatus** (36), de residentie van de Hertogen van Medinaceli en Alcalá. Dit luxueuze paleiscomplex werd gebouwd

De **Kerk van San Esteban** (35) is onze volgende bestemming. Deze is gebouwd in mudejarstijl met de kenmerkende bouwelementen die in de tweede helft van de xive eeuw toegepast werden. Bijzonder interessant is het rijkelijk

Huis van Pilatus

door Fadrique Enríquez de Ribera bij terugkomst van diens reis naar Jeruzalem in 1519. Van de talrijke bouwmaterialen die indertijd geïmporteerd werden uit Genua zijn vooral de gevel met de toegangsdeur alsmede de zuilen en de fontein van de grootste patio de moeite waard, een werk van Antonio María Aprile de Carona en Pace Gazini. Op deze binnenplaats is een verzameling borstbeelden te zien van vierentwintig Romeinse keizers in gezelschap van Karel V en Cicero. De tegelpanelen zijn het werk van de gebroeders Polido, uit de periode 1535-1538. Het gebouw kan dagelijks bezocht worden; de openingstijden, die variëren naar gelang de tijd van het jaar, staan aangegeven bij de hoofdingang.

Iets verderop staat aan de Calle Águilas het **Klooster van Santa María de Jesús** (37). Het vakwerkplafond van de hoofdkapel is een goed voorbeeld van de karakteristieke

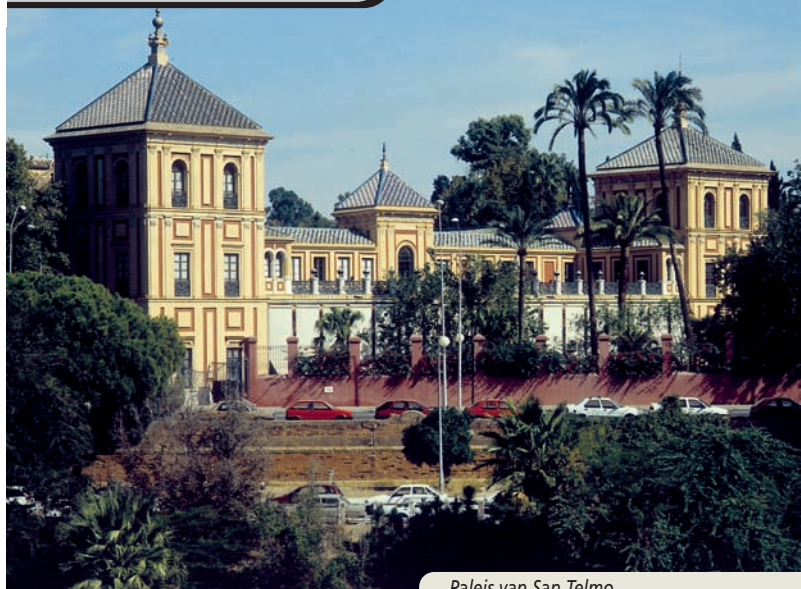
mudejarstijl van ver in de xvie eeuw. In deze tempel wordt een klein beeld van Sint Pancratius vereerd en elke maandag kan men hier dan ook lange rijen mensen zien staan die hier om gezondheid, geld en werk komen vragen. Via de Calle Rodríguez Marín wandelen wij naar de **Kerk van San Ildefonso** (38) met een monumentale voorgevel geflankeerd door twee ranke torens. Deze gevel in amerikanistische stijl doet denken aan de missiekerken in de Nieuwe Wereld. Tegenover deze parochiekerk bevindt zich de ingang van het klooster van San Leandro, waar men via een draailoket *yemas*, een heerlijke zoete lekkernij, van de augustijnzusters kan kopen.

De volgende halte op de route is de **Parochiekerk van San Isidoro** (39) die uit de tweede helft van de xive eeuw dateert. De kerk is recent gerestaureerd en vooral de gevel met de toren is interessant.

Klooster van Santa María de Jesús

Het Maria Luisapark

Paleis van San Telmo

De route begint bij het **Paleis van San Telmo** (40), een Sevillaans monument dat wellicht de meeste verschillende bestemmingen heeft gekend. Na oorspronkelijk in 1682 gesticht te zijn als Universiteit van Mareantes werd het een Zeevaartschool in 1788. In 1849 vestigden zich hier de Hertogen van Montpensier, die het paleis op hun beurt aan het Aartsbisdom van Sevilla schonken, waarna het een Bisschoppelijk Seminarie werd in 1901. Tenslotte betekende de overdracht aan het Bestuur

van Andalusië in 1989 dat het paleis een mogelijk definitieve bestemming had gekregen als zetel van het Presidium van de Autonome Gemeenschap. Vanaf de gevel van het paleis aan de Calle Palos de la Frontera wordt de bezoeker begroet door twaalf personages uit de geschiedenis van Sevilla.

Wij lopen verder naar de Calle San Fernando waar het indrukwekkend grote gebouw staat van de voormalige Tabaksfabriek, tegenwoordig het hoofdbouwwerk van de

- 40. Paleis van San Telmo
- 41. Universiteit van Sevilla
- 42. Casino de la Exposición
- 43. Gemeentelijk Theater Lope de Vega
- 44. María Luisapark
- 45. Plaza de España
- 46. Plaza de América
- 47. Koninklijk Paviljoen
- 48. Provinciaal Archeologisch Museum
- 49. Museum voor Volkskunst en-tradities

Universiteit van Sevilla (41). Het is het grootste industriële bouwwerk van het 18e-eeuwse Europa. De sigarenmaaksters die hier ooit in de fabriekshallen werkten zijn vereeuwigd op beroemde schilderijen zoals het werk van Gonzalo Bilbao, evenals in beroemde opera's zoals Carmen van Bizet.

Via het Glorieta de San Diego bereiken wij het **Casino de la Exposición (42)** en het **Gemeentelijk Theater Lope de Vega (43)**. Beide gebouwen vormen een complex dat tijdens

Universiteit van Sevilla

Casino de la Exposición

de Iberoamerikaanse Tentoonstelling van 1929 dienst deed als het Paviljoen van Sevilla, naar een ontwerp van Aníbal González. Er is ruimte voor 700 bezoekers. Tegenwoordig wordt hier om het jaar de Flamencokunst Biënnale gehouden.

De Avenida de Isabel la Católica voert naar het **María Luisapark (44)**, een van de mooiste van Spanje. Dit park werd in 1893

aan de stad Sevilla geschonken door de gelijknamige prinses van Orléans, Hertogin van Montpensier. Deze zorgvuldig aangelegde groenzone maakte ooit deel uit van het Paleis van San Telmo en noodt de wandelaar ook nu nog tot het maken van een plezierige wandeling onder de lommerrijke bomen langs gezellige prieeltjes waar men af en toe even kan uitrusten.

María Luisapark

Vanaf de ingang van het park is het silhouet van de twee ranke torens van het **Plaza de España** (45) te zien. Het is een waar genoegen om de brede halve cirkel met een diameter van tweehonderd meter die het plein vormt lopend of met de bootjes over het water af te leggen. De ontwerper hiervan was Aníbal González, de beroemdste Sevillaanse architect van de xxe eeuw. Als basismateriaal gebruikte hij bakstenen en als versieringselement tegels. De aandacht van de bezoekers wordt nog steeds getrokken naar de grote tegeltableaus die de Spaanse provincies

uitbeelden. Na de tweede toren van het Plaza de España slaan wij rechtsaf naar de Avenida de los Cisnes, een verwijzing naar het meer aan het eind van deze laan waar men zwanen en eenden kan voederen. Via de Avenida de Hernán Cortés, met de opmerkelijke kaarsrechte populieren, bereiken wij het Glorieta de los Hermanos Álvarez Quintero, de schrijvers van het ware Andalusische volkstoneel. Rechts daarvan strekt zich de Leeuwentuin uit met pergola's en fontein met leeuwen van steen. Het is goed nog wat energie te bewaren voor de beklimming naar de top van de Gurugúberg, een emblematisch plekje van het María Luisapark. Het laatste

Plaza de América

deel van onze wandeling gaat via de Avenida de Pizarro en de Avenida Bécquer. Het fraaie monument gewijd aan deze schrijver van de geliefde *Rimas y Leyendas* is een werk van Lorenzo Coullaut Valera uit 1911.

Wij bereiken nu het **Plaza de América** (46), nog een symbool van het op Amerika gerichte Sevilla waar de Spaansamerikaanse

Plaza de España

Tentoonstelling van 1929 plaatsvond. De duiven van dit plein vormen altijd weer een attractie voor kinderen die ze hier al sinds mensenheugenis voeren met *arvejones* - een soort erwten. Hier staan drie bouwwerken van de hand van Aníbal González die zeer karakteristiek zijn voor het Sevillaanse regionalisme: allereerst het **Koninklijk Paviljoen** (47), in historistische stijl met gotische elementen, waar een gemeentedienst is gevestigd. Vervolgens het voormalige Paviljoen voor Schone Kunsten uit 1929 dat sinds 1942 het **Provinciaal Archeologisch Museum** (48)

herbergt waar belangrijke archeologische vondsten tentoongesteld worden, zoals bijvoorbeeld de Schat van Carambolo. Tenslotte het Mudejarpaviljoen waar het **Museum voor Volkskunst en –tradities** (49) is gevestigd met een etnografische collectie waaronder met name de zogenaamde Praalkunst. Hier zijn bijvoorbeeld de aanplakbiljetten van de Voorjaarsfeesten van Sevilla te zien die in de loop der tijden in opdracht gemaakt zijn door de beroemdste schilders van dat moment.

Triana en de rivier

Torre del Oro

Koninklijk Paviljoen

Deze route begint bij het **Casa de la Moneda** (50), waar dankzij een gedeeltelijke restauratie een expositieruimte voor tijdelijke tentoonstellingen geopend kon worden.

Vlakbij bevindt zich het **Hospitaal van La Santa Caridad** (51) en de Kerk van El Señor San Jorge, behorend tot de uit de xvie eeuw daterende liefdadige broederschap ten behoeve van de "begravenis van hulpbehoevende armen". De constructie vond plaats in opdracht van Miguel de Mañara, wiens graf zich bij de ingang van de kerk bevindt met

het opschrift "hier liggen de botten en as van de slechtste man ter wereld". Men kan hier werken bewonderen van Valdés Leal, Murillo, Pedro Roldán en Cristóbal Ramos. De somber aandoende schilderijen van Valdés Leal die "Las Postrimerías" genoemd worden vormen een zuiver voorbeeld van het *tenebrismo*, de voorliefde voor het schilderen van donkere onderwerpen.

Vanaf dit punt gaan wij naar de **Torre del Oro** (52), de gouden toren die is blijven staan als een stille getuige van de geschiedenis van Sevilla,

50. Casa de la Moneda	57. Huis met de Zuilen
51. Hospitaal van La Santa Caridad	58. Kapel van de Zeelieden
52. Torre del Oro	59. Koninklijke Parochiekerk van Santa Ana
53. Maestranzatheater	60. Kerk van Nuestra Señora de la O
54. Plaza de Toros	61. Kapel van El Patrocinio
55. Brug van Triana	62. Andalusisch Centrum voor Hedendaagse Kunst
56. Kapel van El Carmen	

Maestranzatheater

Triana en de Guadalquivir. Het bouwwerk dateert uit de XIII eeuw en maakte ooit deel uit van de verdedigingswerken van de Almohaden.

De herkomst van de naam is niet helemaal duidelijk: sommige bronnen verwijzen naar de vroegere decoratie van tegels met een metaalglazuur, andere naar de functie als opslagplaats van waardevolle metalen die uit Amerika afkomstig waren. In de Torre del Oro is het Scheepvaartmuseum gevestigd, met een belangrijke verzameling grafisch materiaal en geschreven documenten omtrent de scheepvaartgeschiedenis van de stad.

Tegenover de toren staat het **Maestranzatheater** (53). Deze schouwburg werd in 1991

ingewijd als onderdeel van de stadsvernieuwing ter gelegenheid van de Wereldtentoonstelling van Sevilla. Het is het operatheater bij uitstek van Andalusië. Daarnaast bevindt zich de stierenarena van de Real Maestranza, het beroemdste **Plaza de Toros** (54) ter wereld, met een bijzondere vormgeving en harmonieuze proporties. In het Stierenvechtersmuseum is een zeer interessante collectie over de Spaanse stierenvechterstraditie te zien, afkomstig uit het kunstbezit van La Real Maestranza de Caballeria. De Prinsenpoort is de hoofdingang waar de stierenvechters - uitsluitend als zij buitengewoon succesvol zijn geweest - op de schouders van hun bewonderaars naar buiten worden gedragen.

Arena van La Real Maestranza

Brug van Triana

Wij steken de Guadalquivir over via de zeer geliefde **Brug van Triana** (55), ook wel de brug van Isabella de Tweede genoemd; het is een van de schaarse voorbeelden van staal-architectuur in de stad, bij het gebouw van El Barranco aan de Sevillaanse oever. De brug werd in 1845 gebouwd op de plaats van de voormalige door kleine schepen gevormde brug.

Aan het eind van de brug van Triana bevindt zich de **Kapel van El Carmen** (56), ook wel "El Mechero" genoemd, de aansteker, vanwege de enigszins merkwaardige vorm. De kapel is een van de symbolen van de Trianawijk en werd tussen 1924 en 1928 gebouwd van baksteen naar een verfijnd historistisch ontwerp van de architect Aníbal González. Het Plaza del Altozano is een van de

levendige middelpunten van de wijk. Hier staat het monument ter ere van een der beroemdste stierenvechters van de geschiedenis: Juan Belmonte.

Wij lopen vervolgens de Calle Pureza in waar zich het **Huis met de Zuilen** (57) bevindt, een schoolvoorbeeld van de academistische civiele bouwkunst. Tegenwoordig is het in gebruik als gemeentekantoor.

Verder op deze straat komen wij bij de **Kapel van de Zeelieden** (58), waar La Esperanza de Triana vereerd wordt. Hier kan men iedere dag honderden inwoners van de wijk geknield voor het beeld aantreffen. Iets verderop staat de **Koninklijke Parochiekerk van Santa Ana** (59), de eerste kerk die nieuw werd gebouwd na de herovering van Sevilla in 1248

door Ferdinand III de Heilige. In feite werd de kerk pas gesticht door diens zoon, Alfons X de Wijze, die hem aan de Grootmoeder van Christus wijdde die hem genezen zou hebben van een oogziekte.

Vanuit de Calle Pureza wandelen wij naar de Calle Castilla, waar wij twee van de meest geliefde beelden van de inwoners van Triana kunnen bewonderen: de Nazareno de la O –een werk van Pedro Roldán uit 1685– die vereerd wordt in de **Kerk van Nuestra Señora de la O** (60), en de indrukwekkende Cristo de la Expiración (ook wel El Cachorro genoemd), die zich in de **Kapel van El Patrocinio** (61) bevindt, op enkele meters afstand van eerdergenoemde kerk, een meesterwerk van de Sevillaanse beeldhouwkunst door Francisco Antonio Ruiz

Gijón uit 1682 die inspiratie vond in een werkelijk bestaande zigeuner die zijn laatste adem uitblies als gevolg van een vechtpartij. Dit bijzondere beeld is zo levensecht dat men via de mond tot achter in de keel kan kijken.

De route vervolgt naar het Eiland van La Cartuja, met het **Andalusisch Centrum voor Hedendaagse Kunst** (62) waar meer dan vijfhonderd werken tentoongesteld worden die een panorama vormen van de kunstrichtingen in Spanje sinds het begin van de xxe eeuw: schilderijen, beelden, wandkleden en keramiek van kunstenaars als Joan Miró, Chillida en Saura. Het museum biedt daarnaast werken van jonge kunstenaars, vooral afkomstig uit Andalusië, periodieke tentoonstellingen van avant-gardistische schilderkunst, lezingen, evenementen en allerlei andere activiteiten die getuigen van de vitaliteit en het alerte beleid van dit museum.

Koninklijke Parochiekerk van Santa Ana

San Lorenzo, San Vicente en Alameda de Hércules

Museum voor Schone Kunsten

Deze stadswandeling begint op het Plaza del Museo, waar zich het **Museum voor Schone Kunsten** (63) bevindt, na het Pradomuseum de belangrijkste pinacothek van Spanje. Sinds 1839 is dit schilderijmuseum gevestigd in het voormalige klooster Casa Grande van de orde van de mercedariërzusters in Sevilla.

De volgende halte is de **Parochiekerk van San Vicente** (64) die wij bereiken via de naar deze heilige vernoemde straat. Aan een van de zijden van deze kerk ligt het bekoorlijke pleintje van Teresa Enríquez. Deze dame wordt ook wel "De Dwaas van het Sacrament" genoemd omdat dankzij haar vroomheid de Sacramentale Broederschappen in het leven geroepen werden.

Vervolgens wandelen wij verder naar het Plaza de San Lorenzo met de **Kerk van San Lorenzo** (65),

waar een klassiek tegeltableau bewonderd kan worden waarop El Señor del Gran Poder is afgebeeld. In de kerk worden talrijke kostbare kunstschaten bewaard, waarvan wellicht de oudste de muurschildering van de Maagd van Rocamador is, die dateert uit de xive eeuw. Hier bevindt zich ook de **Tempel van**

Parochiekerk van San Lorenzo

- 63. Museum voor Schone Kunsten
- 64. Parochiekerk van San Vicente
- 65. Kerk van San Lorenzo
- 66. Tempel van Nuestro Padre Jesús del Gran Poder
- 67. Paleis van Santa Coloma
- 68. Klooster van Santa Clara
- 69. Klooster van San Clemente
- 70. Alameda de Hércules
- 71. Themapark Isla Mágica

Nuestro Padre Jesús del Gran Poder

Nuestro Padre Jesús del Gran Poder (66) die een bijzonder grote aantrekkingskracht uitoefent op ontelbare gelovigen die hiernaartoe komen om neer te knielen voor de voeten van de Heer van Sevilla. Dit buitengewone beeld van Jezus Christus is een werk van Juan de Mesa uit 1620 en net als in het verleden roept het ook nu nog van alle kanten smeekbeden op in de ongeëvenaarde vroege ochtend van Goede Vrijdag. Tezamen met dat van La

Macarena is dit het meest vereerde beeld van Sevilla.

Op nummer 21 van de nabijgelegen Calle de Santa Clara staat het **Paleis van Santa Coloma** (67), een prachtig voorbeeld van de burgerlijke bouwkunst in het Sevilla van de xviii eeuw.

De route gaat verder naar het **Klooster van Santa Clara** (68), dat in de Middeleeuwen gesticht

werd. De kerk is gebouwd in gotische mudejarstijl en werd in de 17e eeuw opnieuw voorzien van decoratieve elementen. Aan het eind van de Calle Santa Clara bevindt zich het **Klooster van San Clemente** (69) van de orde van cisterciënzer nonnen. Dit gebouw is gerestaureerd door de architecten Fernando Villanueva en Rufina Fernández en maakte gedurende de Wereldtentoonstelling van 1992 deel uit van het Paviljoen van Sevilla. Volgens de overlevering is dit het oudste klooster van de stad, hetgeen gestaafd wordt door de documenten die hier in het Archief bewaard worden; de stichtingsgeschiedenis gaat terug tot de tweede helft van de 13e eeuw. Tenslotte wijzen wij op het graf van Koningin Doña María van Portugal, echtgenote van Alfons XI en moeder van Pedro I, dat zich aan de linkerkant van het priesterkoor bevindt.

Alameda de Hércules

De Calle Santa Clara komt uit op de geliefde **Alameda de Hércules** (70), de belangrijkste wandellaan van het Sevilla uit de renaissance- en de baroktijd. Het is een ontwerp van de Graaf van Barajas uit het jaar 1574, die ervoor gezorgd heeft dat er weelderig groene bomen en fraaie fonteinen kwamen op de plaats waar ooit een moeras lag. Aan een van de uiteinden van de laan plaatste hij twee zuilen, die afkomstig waren uit een Romeinse tempel aan de Calle Mármoles, met daarbovenop de beelden van Julius Caesar en Hercules. De twee andere zuilen waarop leeuwen met wapenschilden te zien zijn, dateren uit de tweede helft van de achttiende eeuw. Als wij tenslotte de Guadalquivir oversteken via de Brug van La Barqueta, bereiken wij het **Themapark Isla Mágica** (71).

Het winkelcentrum

Gemeentehuis, Plaza de San Francisco

Wij beginnen de wandeling bij het **Gemeentehuis** (72) van de stad, met de neoklassieke gevel aan de kant van het Plaza Nueva. Dit plein bevindt zich op de plaats waar ooit het Klooster Casa Grande van San Francisco stond. Het is een levendige open ruimte dankzij de vele winkeltjes en in het midden bevindt zich een monument van San Fernando te paard, een werk van de beeldhouwer Joaquín Bilbao. De gevel van het gemeentehuis aan het Plaza San Francisco is plateresk en vormt een van de meest representatieve voorbeelden van deze stijl in Spanje. De buitengewoon rijke versiering is een product van de fantasie van architect Diego de Riaño, die de leiding over de constructie had van 1527 tot 1534. Elke middag worden er

groepsrondleidingen gehouden. Informatie omtrent de openingstijden is verkrijgbaar bij de ingang. Binnen het gebouw is een belangrijke schilderijenverzameling te zien.

Naast het gemeentehuis begint de beroemdste straat van Sevilla, de **Calle Sierpes** (73), waar men naar zeggen meer rondloopt om gezien te worden dan om zelf te kijken. Er is hier van alles te doen: van een ontspannende wandeling langs allerlei verschillende etalages tot het genieten van een heerlijk stukje taart in een van de vele befaamde banketbakkerswinkels, of van een spontane ontmoeting met een oude vriend in een café tot een bezoek aan de Kapel van San José, een waar sieraad van de barokkunst.

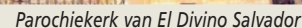
año 2004

- Vanaf de Calle Sierpes bereiken wij het Plaza del Salvador. Hier staat de **Parochiekerk van El Divino Salvador (74)** majesteitelijk verheven boven dit plein, zich volledig bewust van de bijnaam die de inwoners het bouwwerk hebben toegedicht: de tweede kathedraal van Sevilla. Het interieur is ruim en plechtig, prachtig versierd met een schitterende collectie altaarstukken uit de achttiende eeuw. De kerk is gebouwd op de plek van een voormalige moskee.

Via de Calle Cuna bereiken wij vervolgens de **Kerk van La Anunciación (76)**, gebouwd in Latijnse kruisvorm met boven het dwarsschip een elegante koepel. Op het altaar aan de linkerkant wordt de bijzondere

lets verderop, voorbij het bekende **Plaza de La Campana** (77), het zenuwcentrum van de stad, kunnen wij een bezoek brengen aan de **Tempel van San Antonio Abad** (78), waar de Broederschap van de Stilte is gevestigd die door velen als de drijvende kracht achter de Sevillaanse broederschappen wordt beschouwd. El Nazareno is een beeld dat vermoedelijk gemaakt is door Francisco de Ocampo tussen 1609 en 1611, terwijl de Virgen de la Concepción een

De route eindigt bij de **Kerk van La Magdalena** (79). De Calle Méndez Núñez voert naar het met winkeltjes omgeven Plaza de la Magdalena, waar tot aan de xix eeuw de gelijknamige kerk stond. De kerk van La Magdalena verhuisde vervolgens naar het nabijgelegen voormalige dominicanerklooster van Sint Paulus dat een eeuwenoude geschiedenis heeft. Een gedenkplaat op de gevel herinnert eraan dat Broeder Bartolomé de las Casas hier in 1544 tot Bisschop van Chiapas gewijd werd. De kerk heeft een van de fraaiste interieurs van Sevilla.

Routes door de provincie

Carmona-Écija- Osuna-Estepa

Het monumentale kunstbezit van **Carmona** vormt een levende herinnering aan het verleden. In 1868 werd de *necropolis* ontdekt die van de eerste eeuw voor Christus tot aan de vierde eeuw na Christus door de Romeinen gebruikt werd. Een kennismaking met deze stad dient minstens een bezoek aan de volgende monumenten te omvatten: het *Alcázar de la Puerta de Sevilla*, Carthaags van oorsprong; het *Klooster van Las Descalzas* uit de XVIIIe eeuw en het *Plaza de Abastos*, gebouwd in 1842. Als U bij de *Priorijkerk van Santa María* bent aangekomen, kijkt U dan even naar de liturgische kalender uit de Westgotische tijd op een van de zuilen van de Patio met de Oranjebomen.

Écija, de prachtige "stad met de torens", ligt in het dal van de

Paleis van Peñaflo. Écija

Carmona

Genil. De stad heeft belangrijke kunsthistorische monumenten waaronder de *Kerken van Santa Bárbara, San Gil, Santa Ana en San Juan*; de *Paleizen van Peñaflo, Valdehermoso en Benamejí* en het *Klooster van Las Teresas*. Daarnaast zijn er nog overblijfselen te zien van de oude *Arabische stadsmuur*.

De geschiedenis van **Osuna** is nauw verweven met de hertogen naar wie deze plaats uiteindelijk vernoemd is. De sporen van dit geslacht zijn terug te vinden op talrijke plekjes van de stad. Hier is het de moeite waard een bezoek te brengen aan de *Collegiale Kerk*, gesticht door Juan Téllez Girón. Daarnaast bevindt zich het *Pantheon van de Hertogen* en het *Museum voor Gewijde Kunst*, dat gevestigd is in een voormalig ziekenhuis. De *Torre del Agua* herinnert aan de islamieten die dit gebied ooit bevolkten; hier is het *Archeologisch Museum* gevestigd. Eveneens interessant

zijn de *Cilla del Cabildo* - de oude gemeentelijke graanopslagplaats - en de fraaie gebouwen aan het *Plaza de San Fernando*. Vanuit Osuna rijden wij naar **La Lantejuela**, waar men de lagunes kan bewonderen en vervolgens naar **Estepa**, de bakermat van de *mantecados* en andere zoete lekkernijen van deze regio. Van het erfgoed aan monumenten zijn vooral het *Klooster van Santa Clara* en de *Gotische kerk van Santa María de la Asunción* een bezoek waard.

La Campiña

Utrera, Marchena en Alcalá de Guadaira vormen de belangrijkste haltes op deze route. Rijksweg A-376 voert ons naar **Utrera**, de geboorteplaats van de gebroeders *Alvarez Quintero* aan wie een museum is gewijd. De reiziger dient vooral even de *Kerk van Santa María de la Mesa* te bezoeken, gebouwd in gotische renaissancestijl, alsmede het *Heiligdom van Nuestra Señora de Consolación*. Op weg naar Marchena ligt de plaats **Arahál**, waar de interessante *Tempel van La Magdalena* bezocht kan worden. In **Marchena** zelf verdienen de stadswallen een

bezoek, evenals het *Plaza de Arriba* en de kerk van *Sint Johannes de Doper* in mudearstijl. **Alcalá de Guadaira** is de laatste stopplaats op deze route, waar vooral het *Heiligdom van Nuestra Señora del Aguila* in gotische mudearstijl, het *Casa Pósito*, de *Kerk van Santiago*, het *Klooster van Santa Clara* en de *mudejarmolens* aan de oever van de rivier de Guadaira de moeite waard zijn.

Sierra Norte

Het hoogtepunt op deze route is **Cazalla de la Sierra**, gelegen op de uitlopers van de Sierra Morena. Deze plaats is vooral bekend vanwege de anislikeur die hier geproduceerd wordt. De reiziger zal ongetwijfeld onder de bekoring komen van de witgekalkte huizen en de binnenplaatsjes vol bloemen en planten. Aanbevolen wordt een bezoek te brengen aan de *Kerk van La Consolación*. Iets verderop bevindt zich het *Klooster van La Cartuja de la Inmaculada Concepción* uit de xve eeuw. Verder via deze route bereiken wij het plaatsje **El Real de la Jara**, op de grens van de Sierra Norte van Sevilla. Van hieruit vervolgt de excursie richting Guadalcanal,

Real de la Jara

Guadalcanal

dat tot *kunsthistorisch monument* is verklaard, gelegen tussen de *Sierra del Agua* en de *Sierra del Viento*. Daarna kan de toerist in **San Nicolás del Puerto** een wandeling maken naar de bron van de *Huénarrivier* en naar de *Cerro del Hierro*. **Constantina**, met karakteristieke wijken als *La Morería* en de *Kerk van La Encarnación*; **Las Navas de la Concepción**; **Alanís**, met het gotische altaarstuk in de *Parochiekerk van Nuestra Señora de las Nieves*; en **La Puebla de los Infantes** zijn de laatste stopplaatsen op deze route.

De Zilverroute

Voor de bezoeker is het interessant te weten dat er langs de Zilverroute allerlei sporen uit het verleden te vinden zijn, al vanaf de eerste halte, **Santiponce**. Hier staat het *Klooster van San Isidoro del*

Campo, waar een beeld van Sint Hiëronymus en een altaarstuk uit de xive eeuw zorgvuldig bewaard worden, beide een werk van Martínez Montañés. De *Romeinse ruïne van Itálica* is een andere bezienswaardigheid van deze plaats niet ver van Sevilla. In de al meer dan 2200 jaar oude stad werden de Romeinse keizers Traianus en Hadrianus geboren. Itálica werd gesticht door Generaal Scipio. Het gedeelte van de stad dat voor het publiek toegankelijk is omvat een deel van de door Hadrianus gebouwde wijk, een theater in het oude centrum en een modern park rond een amfitheater, een van de grootste van het Romeinse Keizerrijk, met plaats voor 25.000 toeschouwers. De ruïne kan bezocht worden tijdens de gebruikelijke openingstijden van de musea die elk jaar door de Raad voor Cultuur van de Andalusische deelregering vastgesteld worden.

De route loopt vervolgens door de Sierra de Sevilla, waar in **El Ronquillo** een weg naar *De Meren van El Serrano* voert. Na het *stuwmeer van Cala* bereikt men **Castilblanco de los Arroyos**. Net voor **Villaverde del Río** bevindt zich de *Kapel van Las Aguas Santas*.

Romeinse ruïne. Itálica

El Aljarafe

Deze door verschillende dorpen gevormde streek ligt dicht bij de stad; de meeste plaatsen zijn in de loop der tijd forenzensteden van Sevilla geworden, met grotere en kleinere huizenwijken.

Vanuit toeristisch oogpunt bezien is het de moeite waard in het plaatsje **Tomares** een bezoek te brengen aan de *Kerk van Nuestra Señora de Belén*, gebouwd in vroege mudejarstijl. Iets verderop ligt **Bormujos**, dat van oorsprong een Arabische boerenhofstede was. In **Bollullos de la Mitación** vinden wij de *Kerk van San Martín* en twee *kapellen*: die van *Cuatrovititas* en die van *Roncesvalles*. In **Espartinas** staat het *Klooster van Loreto*, waar een opmerkelijke mudejarbouwkunst is toegepast. Fraaie *Paleizen* zijn te zien in de plaatsen **Olivares** en **Castilleja de la Cuesta**. Andere interessante plaatsen op deze excursie zijn verder nog **Benacazón**, **Pilas** en **Villamanrique de la Condesa**.

Deze route is ook bekend als de "*Weg van El Rocío*", omdat deze zo dicht langs dit bijzondere

bedevaartsoord loopt en zoveel pelgrims eerdergenoemde dorpen als beginpunt van hun bedevaart kiezen. Vlakbij de route bevindt zich ook het *Nationaal Park Doñana*. Dit park vormt een waar mozaiek aan ecosystemen en deze verscheidenheid heeft gezorgd voor een ecologische rijkdom die uiterst karakteristiek is voor dit 500.720 hectare grote natuurgebied. Er worden drie verschillende milieus onderscheiden: het moeras, de veranderende duinen en de stabiele zandgebieden. Hierdoor is een heel divers landschap ontstaan dat zowel op tijdelijke als permanente basis bevolkt wordt door grote zwermen vogels en talrijke verschillende soorten zoogdieren, die een belangrijk aspect vormen van de rijkdom van dit Park. Dit mediterrane landschap wordt vooral door twee elementen gekenmerkt: de grandioze vlakke uitgestrektheid en de constante veranderingen die veroorzaakt worden door de afwisseling van de seizoenen. Doñana is het belangrijkste ecologische reservaat van heel Europa.

Weg van El Rocío

CULTURELE ACTIVITEITEN

Musea

Museum voor Schone Kunsten.

Sinds 1839 gevestigd in het voormalige Klooster Casa Grande van de orde

van de mercedariërzusters in Sevilla. Hoewel het bouwwerk uit de Middeleeuwen stamt is het rond 1602 volledig gerenoveerd door architect Juan de Oviedo. Op een rondgang door de vijftien vertrekken waaruit het gemoderniseerde Museum bestaat, krijgt de bezoeker een vrij volledig beeld van de Sevilliaanse schilderschool vanaf de gotiek tot aan de eerste kunststromingen van de xxe eeuw. Uiteraard vormen de werken van Zurbarán, Murillo en Valdés Leal, het 17e-eeuwse genie van de Spaanse en Europese schilderkunst, ware hoogtepunten. Verder worden in dit bijzondere Museum ook beelden en andere kunstschaten tentoongesteld.

Museum voor Volkskunst en -tradities. Het Mudejarpaviljoen herbergt het Museum voor Volkskunst en -tradities met een etnografische verzameling waaronder met name de zogenaamde Praalkunst. Hier worden bijvoorbeeld ook

voorwerpen van edelsmeedkunst, keramiek, borduurwerk, meubels, muziekinstrumenten, ambachtswerk, e.d. tentoongesteld die voor een vrij volledige collectie zorgen in dit museum dat minder bekendheid geniet dan het eigenlijk verdient.

Archeologisch Museum. Het paviljoen voor Schone Kunsten herbergt sinds 1942 het Provinciaal Archeologisch Museum. In de vertrekken worden belangrijke archeologische vondsten getoond, van de prehistorie tot aan de Middeleeuwen. Onder de belangrijkste stukken bevinden zich de Schat van Carambolo, die een schitterende indruk van de Tartessische beschaving geeft, en het beeld van Hermes uit Itálica, een van de beste klassieke beelden die ooit in Spanje gevonden zijn.

Museum voor Hedendaagse Kunst. Hier worden meer dan vijfhonderd werken tentoongesteld die een waar panorama vormen van de kunstrichtingen in Spanje sinds het begin van de xxe eeuw: schilderijen, beelden, wandkleden en keramiek van kunstenaars als Joan Miró, Chillida en Saura. Het museum biedt daarnaast werken van jonge kunstenaars, vooral afkomstig uit Andalusië, periodieke tentoonstellingen van avant-gardistische schilderkunst, lezingen, evenementen en allerlei andere activiteiten die getuigen van de vitaliteit en de topvorm van dit museum.

Theaters

Theater van La Maestranza.

Dit theater is gebouwd op de plaats waar ooit de kazerne van de Bereden Artillerie stond. Het is een ontwerp van de architecten Aurelio del Pozo en Luis Marin die, vernuftig gebruikmakend van de nieuwe infrastructuur die de stad verkreeg ter gelegenheid van de Wereldtentoonstelling van 1992, een ruim en modern gebouw neerzetten waarin met veel oog voor detail gezorgd werd voor een zo perfect mogelijke akoestiek.

Het bouwwerk wordt gebruikt voor allerlei verschillende soorten voorstellingen. Zo heeft het Theater van La Maestranza reeds sinds de inwijding als toneel gediend voor de beste vertolkers ter wereld op het gebied van zang en muziek. Een van de grondbeginselen van dit theater is de vertoning van producties die verband houden met de stad, zoals bijvoorbeeld De Barbier van Sevilla en de Bruiloft van Figaro, terwijl tegelijkertijd het repertoire aangevuld wordt door werken van befaamde 20e-eeuwse en hedendaagse componisten.

Een ander belangrijk evenement dat in het Theater van La Maestranza gehouden wordt is de Flamencokunst Biënnale, georganiseerd door de Gemeente van Sevilla, waar elk even jaar de bekendste personages van deze Andalusische - en in feite ook universele - vorm van kunst bijeenkomen. Het aanbod op muziekgebied wordt elk jaar vervolmaakt met een reeks van ongeveer veertig concerten door het Koninklijk Symfonieorkest van Sevilla.

Lope de Vega theater. Deze schouwburg werd gebouwd door de architect Vicente Tráver y Tomás als paviljoen van Sevilla voor de Wereldtentoonstelling van 1929 naar voorbeeld van het traditionele Italiaanse theater, met een toneel en een uit verscheidene verdiepingen bestaand auditorium. In totaal is er ruimte voor 1100 toeschouwers, van de zaal op de begane grond via de verschillende loges tot aan de engelenbak. In 1986 werd opdracht gegeven tot modernisering van het bouwwerk

aan de architect Víctor Pérez Escolano en twee jaar later werd het theater opnieuw ingewijd met een concert van het Filharmonisch Orkest van Londen. Vanaf dat moment is het theater alleen nog maar belangrijker geworden voor de stad en het biedt een uiterst gevarieerd programma: klassieke muziek, jazz, new age of flamenco, het resultaat van een zeer intensieve activiteit op cultureel gebied.

Teatro Central. Het onder de Raad voor Cultuur van het Bestuur van Andalusië ressorterende Teatro Central is een schouwburg die gebruikt wordt als toneel van evenementen waar kunstenaars de belangstellenden gelegenheid geven om met elkaar ervaringen, werkmethodes, twijfels en zekerheden te delen door middel van workshops en open discussies. Door als basis de dienstverlening aan het publiek te nemen, biedt dit theater op deze manier een programma dat zich onderscheidt van de andere gelegenheden van de stad, waarbij de inwoners een verrijking van hun toneelkennis geboden wordt en tegelijkertijd kunstenaars in de gelegenheid gesteld worden om nieuwe ideeën uit te werken. Zo kan het programma van dit theater onderverdeeld worden in de volgende thema's: Cyclus 'Afkomstig uit het Zuiden'; Cyclus Jazz; Cyclus Hedendaagse Muziek; Theatercyclus en Hedendaagse Dans.

Vrijetijd EN VERMAAK

Sport

De stad Sevilla heeft in de loop der tijden een goede naam opgebouwd op het gebied van sport op professioneel en amateurniveau. Met uitzondering van honkbal is er van alle olympische sporten wel eens een wedstrijd op hoog niveau in de stad gehouden. Roeien en kanovaren, ruitersport, voetbal of basketbal zijn allemaal takken van sport die grote belangstelling van het publiek genieten. Enige tijd geleden heeft Sevilla zich kandidaat gesteld voor het organiseren van de Olympische Spelen en heeft daartoe binnen het Gemeentehuis een Kantoor voor Sportpromotie geopend met het doel grote evenementen naar de stad te halen en het olympisch project voor te bereiden. Er zijn drie voetbalstadions met een grote bezoekerscapaciteit, waarvan het laatste in 1999 werd ingewijd ter gelegenheid van de Wereldkampioenschappen Atletiek.

Gastronomie

In de Sevilliaanse gastronomie heeft de geschiedenis heel duidelijk weerklink gevonden.

Voor al de Arabische wortels zijn dominant aanwezig waardoor enkele gerechten, zoals bijvoorbeeld de van oorsprong joodse *gazpacho*, in alle Andalusische provincies op het menu staan en zelfs in heel Spanje geliefd zijn geworden. Deze koude tomatensoep vormt een van de beste voorbeelden van onze keuken en de samenstelling van dit gerecht is steeds aangepast naar gelang de toevoeging van nieuwe ingrediënten die vanuit Amerika het land binnenkwamen en die gedurende de zeventiende eeuw steeds meer keukens bereikten.

Behalve eerdergenoemde *gazpacho*, zijn er nog veel meer gerechten die tot de karakteristieke gastronomie van Sevilla behoren, zoals bijvoorbeeld de Sevilliaanse salade, met krulandijvie als hoofdingrediënt in plaats van sla; *menudo*, bereid met pens; ossenstaart; varkensfilet met reuzel; gebraden kalfsvlees à la Sevilla met olijven en witte wijn; *pringá*, een mengsel van kalfsvlees, chorizoworst, bloedworst en varkensspek; *soldaditos de pavia*, gemaakt met heek of kabeljauw, gepaneerd en gebakken in olijfolie; spinazie met kikkererwten naar zeer oud recept, geërfd van grootmoeders en beschouwd als een van de meest karakteristieke gerechten van Sevilla, en *bacalao con tomate*, kabeljauw met tomaat dat vooral in de Paasweek op tafel komt.

Gazpacho

De heerlijkste nagerechten van de stad Sevilla en de bijbehorende provincie zijn gemaakt door de besloten kloosterordes, en dan in het bijzonder de *Yemas de San Leandro* - kleine bolletjes gemaakt van ei en versuikerde kalebas - die zelfs in deze tijd nog ambachtelijk vervaardigd worden. Andere typisch Sevilliaanse toetjes zijn wentelteefjes - een gerecht dat vooral in de vastentijd en de Paasweek gegeten wordt - en de *Buñuelos* van de Jaarmarkt van April. Bezoekers worden vaak aangenaam verrast door de talrijke banketbakkerijen in de stad die een goede indicatie vormen van de voorliefde van de Sevillianen voor zoetigheid.

Naast de rijke gastronomie van Sevilla bieden ook veel andere steden en dorpen geheel eigen gerechten: de *mostachones* van Utrera, *tortas* en *cortadillos* van Castilleja de la Cuesta; *bizcochazas*

Karakteristiek café

van Alcalá, en verder nog het van kweeperen gemaakte *Carne de Membrillo*, *Piñonates*, *Pestiños*, enz.

Bij het middageten geven de Sevillianen meestal de voorkeur aan kwaliteit boven hoeveelheid en dankzij het zachte klimaat eten zij graag een hapje buiten de deur. Een van de bekendste gewoonten van de inwoners van de stad is de *tapeo* - het eten van allerlei verschillende kleine hapjes - en bezoekers doen hier meestal maar al te graag aan mee. Deze *tapascultuur* is in allerlei hoeken van de stad terug te vinden en bestaat in volkomen harmonie en onder wederzijdse stimulans naast de gastronomie van tafel en bord. Bovendien hebben deze eetgewoonten ervoor gezorgd dat de horeca tot een van de meest dynamische sectoren van de Sevilliaanse economie is geworden die kwaliteit en vakmanschap met

zich meebrengt, alsmede de daaraan verbonden welvaart en werkgelegenheid.

Winkelen en volkskunst

Een andere belangrijk aspect van de stad is het gezellig winkelen, voortgekomen uit een eeuwenlange traditie van Sevilla als handelsstad. Vooral de ambachtskunst is karakteristiek en meer in het bijzonder keramiek en pottenbakkunst, voornamelijk vervaardigd in de wijk van Triana naar tradities die nog teruggaan tot de Arabische tijd. De Spaans-mohammedaanse pottenbakkers introduceerden glazuurtechnieken en de toepassing van keramiek in de bouwkunst op gevels, tegelvloeren, sierlijsten en plafonds.

Ook nu nog is in Sevilla een uitgebreid winkelaanbod te vinden met talrijke ambachtelijke producten die na vele eeuwen nog steeds met dezelfde zorg en toewijding gemaakt worden. Prachtige voorbeelden daarvan zijn omslagdoeken, borduurwerk, kantwerk of kwaliteitswerk van zadelmakerijen die tot de meest traditionele Sevilliaanse voorwerpen behoren. Ook heel geliefd zijn halfambachtelijke producten zoals de sierborden en eet-, koffie- en theeserviezen van La Cartuja, een bedrijf dat in 1839 door Charles Pickman werd opgericht.

Tegenwoordig is de meest opmerkelijke volkskunst van Sevilla verbonden met de Paasweek, die ervoor gezorgd heeft dat er nog steeds enkele ambachten zijn blijven voortbestaan die anders uit onze moderne wereld verdwenen zouden zijn. Dit is bijvoorbeeld het geval met de ateliers waar nog met gouddraad geborduurd wordt, de edelsmeden, de meubelmakers, de

beeldenmakers en de kaarsenmakers.

Naast het zo karakteristieke ambachtswerk is Sevilla de laatste jaren ook befaamd geworden als een belangrijk modecentrum, met uit de stad afkomstige couturiers van hoog niveau zoals Victorio y Lucchino of Toni Benítez, aangesloten bij de Sevilliaanse Associatie voor Mode (ADEMOS). En het Andalusisch Centrum voor Mode (CAM), waartoe sinds kort ook belangrijke firma's behoren zoals Adolfo Domínguez, Roberto Verino, Loewe en ontelbaar veel winkels in de modernste winkelcentra die overal in de stad te vinden zijn.

Daarnaast worden er ook nog steeds traditionele straatmarkten gehouden op bepaalde dagen van de week, waar bezoekers van tweedehands voorwerpen tot waardevolle antiek, postzegels en volkskunst in het algemeen kunnen aantreffen.

Keramiek der Manufaktura La Cartuja

Tradities en Volksfeesten

Sevilla en de omringende provincie bieden de reiziger ontelbaar veel attracties die dit gebied tot meer dan een simpele toeristische bestemming maken: geschiedenis en tradities leven in deze hoek van het Spaanse land in een geheel eigen tijd: steeds in de realiteit van het heden en verleden.

In de loop van het jaar vinden in de provincie Sevilla talrijke feesten plaats. Elk van de meer dan honderd gemeenten van de provincie viert ieder jaar de patroonfeesten, een kermis of een bedevaart. En verder natuurlijk de Paasweek die overal weer anders gevierd wordt, maar altijd even interessant en aantrekkelijk, waardoor de bezoekers hier steeds weer volop van genieten.

De meeste festiviteiten in de provincie vinden tussen april en oktober plaats. In de zomermaanden zijn er bovendien de vele alom geliefde Flamencofestivals. In talrijke Sevilliaanse dorpen wordt het Carnaval (februari) gevierd, evenals de Meifeesten, het feest van Corpus Christi (juni) en de Intocht van de Driekoningen (januari).

Doordat deze provincie zoveel gemeenten telt is het aantal feesten en kermissen zo groot dat deze hier onmogelijk allemaal apart beschreven kunnen worden. Even moeilijk is het om te proberen een korte omschrijving van de belangrijkste daarvan te geven: alle festiviteiten zijn interessant, alle vol traditie, pracht en authenticiteit en bij alle feesten is de bezoeker welkom om

zich in het feestgedruis te storten en te genieten van de gastvrijheid van de mensen.

De samenloop van een aantal externe factoren, zoals het klimaat of de reeds eerder genoemde mengeling van verschillende culturen die al vanaf het begin kenmerkend is geweest voor de stad, komt ook nu nog duidelijk naar voren in de feesten, waarvan enkele over de hele wereld bekend en geliefd zijn geworden. De Paasweek en de Jaarmarkt van April spelen hier een vooraanstaande rol in, waarbij de eerste ongetwijfeld als het grote feest van Sevilla beschouwd kan worden. Een viering die in deze stad met een ongekennde intensiteit beleefd wordt, zowel in kunstzinnige als in spirituele zin, uniek van stijl. Tussen Palmzondag en Paaszondag is een opeenvolging van processies te zien, georganiseerd door de ongeveer zestig broedersschappen, die het lijden en sterven van Christus uitbeelden.

Hoewel veel van deze Broedersschappen ooit gesticht werden door notabelen of kerkverenigingen, is de oorsprong van vele daarvan nog terug te voeren naar de rudimentaire gilden van de xvie eeuw. Om deze reden vertrekt de stoet dan ook vanuit de bijbehorende kerk en worden bij het lijdensverhaal alle wijken en maatschappelijke sectoren van Sevilla uitgebeeld.

www.hermandades-de-sevilla.org

Een van de meest opvallende aspecten van de Goede Week van Sevilla is de betrokkenheid van de inwoners, zij het als deelnemer aan de processies zelf, zij het als toeschouwer, naar gelang het soort vereniging, waarbij echter steeds een diep respect aan de dag gelegd wordt voor en door de broederschappen en genootschappen.

De Sevilliaanse broedersschappen zijn het hele jaar door actief. Zo organiseren zij plechtigheden rond de door hen vereerde beelden van Christus en de Maagd Maria en verrichten zij belangrijk werk op maatschappelijk en liefdadigheidsgebied.

De meeste genootschappen beschikken over twee zogenaamde *pasos* (enorme mobiele altaren die verplaatst worden door dragers, de *costaleros*): een met de Christusfiguur en een met de Maagd onder een baldakijn. Zij lopen door de straten van de stad tot aan het Plaza de la Campana, het begin van de "officiële route" die eerst langs het Gemeentehuis van de Stad loopt en eindigt bij de Heilige Kathedraalkerk. Om alles zonder problemen te laten verlopen dienen de broedersschappen zich stipt aan het tijdschema te houden dat opgesteld wordt door de Algemene Raad van Broedersschappen en Genootschappen van Sevilla, de hoogste autoriteit op dit gebied.

Veel van de Paasbeelden van Sevilla genieten populariteit tot ver buiten de stadsgrenzen. De duidelijkste voorbeelden daarvan zijn La Virgen de la Esperanza Macarena en El Señor del Gran Poder. Beide worden in gezelschap van volgelingen in de vroege ochtend van Goede Vrijdag in processie meegedragen. Onder de beelden van de Sevilliaanse broederschappen bevinden zich ware kunstwerken, van de hand van beeldenmakers als Martínez Montañés, Juan de Mesa, Ruiz Gijón, Bautista Vázquez el Viejo en Francisco de Ocampo.

Twee weken na Pasen wordt in Sevilla de **Jaarmarkt van April** gehouden. De oorsprong van dit evenement is vrij recent: het werd halverwege de 19e eeuw bedacht door twee gemeenteraadslieden (opmerkelijk is dat de ene uit het Baskenland en de andere uit Catalonië afkomstig was) als een soort jaarmarkt voor landbouw en veeteelt.

Al snel werden de drie kramen die er aanvankelijk stonden ten nadele van de dieren uitgebreid en veranderde deze markt in het maatschappelijk fenomeen zoals dat tegenwoordig door de stad beleefd wordt. Aan de landelijke sfeer, die nog terug te vinden is in de talrijke paarden en de kledij met korte kostuums en breedgerande hoeden, is tegelijkertijd een stedelijke

wending gegeven, hetgeen voor een harmonieuze mengeling van stijlen zorgt.

Tijdens de jaarmarkt zijn twee geheel verschillende soorten ambiances te onderscheiden: de feestelijkheden in de ochtend en die in de avond. De ochtendjaarmarkt, die pas rond drie uur 's middags begint, biedt ruiters te paard en door paarden getrokken rijtuigen. De Sevillianen gaan naar het feest om er op hun gemak uitgebreid te lunchen, hetgeen zich wel kan uitstreken tot de avond aan toe. Op de avondjaarmarkt zijn daarentegen geen paarden of rijtuigen te zien, aangezien deze volgens de gemeentelijke verordeningen het feestterrein om acht uur 's avonds verlaten dienen te hebben. Het feestelijk verlichte nachtelijke evenement is al enige jaren heel geliefd onder jongeren. Maar op beide feesten wordt er gezongen en gedanst onder het genot van de heerlijke gerechten en wijnen van de streek.

De paviljoenen van de Jaarmarkt van April kunnen openbaar of privé zijn. Onder eerstgenoemde bevinden zich die van de verschillende wijken van de stad, die vrij toegankelijk zijn, evenals die van de verenigingen Peña Bética en Peña Sevillista, van Broederschappen en Genootschappen, van bedrijven, van politieke partijen, verenigingen en

gemeenschappen, enz. Anderzijds behoren de privé-paviljoenen tot vriendenkringen, families of verenigingen en gemeenschappen die alleen genodigden toelaten.

Zoals een bekende schrijver van de stad placht te zeggen: "de Sevilliaan verhuist voor zeven dagen naar het terrein van de Jaarmarkt. Zijn paviljoen wordt daar zijn thuis".

PRETPARKEN

Isla Mágica, het eerste themapark van Spanje in het stadscentrum, geeft een beeld van Sevilla in 1492, het jaar van de Ontdekking van Amerika. Het park is gedeeltelijk aangelegd op de plaats waar de Wereldtentoonstelling van 1992 gehouden is. Piraten, schipbreukelingen, kwajongens en aartshertoginnen zijn slechts enkele van de personages die de bezoeker zal ontmoeten in dit Themapark, het enige ter wereld dat in het hart van een stad ligt.

Voor een publiek van alle leeftijden worden opvoeringen gegeven met als titel "Het Komedietheater", "Het Caribische Feest", "De Fabel van de Tijd" en "Het Fregat". Er zijn attracties als "Quetzal", "Iguazú", "De Trein van Potosí", "De Vlucht van de Valk" en de alleen voor onbevreesde passagiers geschikte achtbaan "Jaguar". Een van de meest bezochte attracties is de toren "El Desafío", waar men vanaf de top een vrije val van meer dan 60 meter kan maken.

In Isla Mágica bevindt zich ook een auditorium waar men kan genieten van live voorstellingen en waar televisieprogramma's worden opgenomen. Er zijn voldoende voorzieningen op het gebied van eten en drinken aanwezig om een hele dag onbezorgd in het Park door te kunnen brengen.

José de Gálvez, s/n
Isla de la Cartuja. 41092 - Sevilla
☎ 902 161 716
www.islamagica.es

NUTTIGE GEGEVENS

Internationaal
netnummer ☎ 34

Toeristische Informatie
TURESPAÑA
www.spain.info

Delegación de Turismo y
Deportes de la Junta de
Andalucía
Trajano, 17
41001 Sevilla
☎ 955 034 100

Turismo Andaluz
☎ 901 200 020
www.andalucia.org

Diputación Provincial
Plaza del Triunfo
41004 Sevilla
☎ 954 501 001
☎ 954 500 898
www.turismo.sevilla.org

Consorcio de Turismo
Plaza de San Francisco, 19
41004 Sevilla
☎ 954 595 288
☎ 954 595 295
www.turismo.sevilla.org

TOERISTISCHE INFORMATIE

Avenida de la Constitución, 21-B
41001 Sevilla
☎ 954 221 404
☎ 954 229 753

Vliegveld van San Pablo
Autopista de San Pablo
41007 Sevilla
☎ 954 449 128
☎ 954 449 129

Station van Santa Justa
Avenida Kansas City
41007 Sevilla
☎ / ☎ 954 537 626

Provinciehuis
Plaza del Triunfo, 1-3
41004 Sevilla
☎ 954 210 005
☎ 954 210 858

Naves del Barranco
Arjona, 28
41001 Sevilla
☎ 902 194 897
☎ 954 229 566

PROVINCIALE TOERISTENBUREAUS

Alcalá de Guadaira
Calle Juan Pérez Díaz
☎ 955 621 924

Arahal
Calle Veracruz, 2
☎ 955 841 417

Carmona
Arco de la Puerta de Sevilla
☎ 954 190 955

Castilblanco de los Arroyos
Calle Valdés Leal
☎ 955 735 367

Cazalla de la Sierra
Plaza Mayor
☎ 954 883 562

Constantina
Avenida de Andalucía
☎ 955 881 297

Écija
Plaza de España, 1
☎ 955 902 933

Estepa
Aguilar y Cano
☎ 955 912 717

Marchena
Las Torres, 40
☎ 955 846 167

Osuna
Carrera, 82
☎ 954 815 732

Santiponce
Calle La Feria
☎ 955 998 028

Utrera
Calle Rodrigo Caro, 3
☎ 955 860 931

PARADORES

Reserveringscentrale
☎ 902 547 979
☎ 902 525 432
www.parador.es

Parador Alcázar del Rey
Don Pedro
41410 Carmona
☎ 954 141 010
☎ 954 141 712

CONGRESGEBOUW (FIBES)

Avenida Alcalde Luis Uruñuela
41020 Sevilla

☎ 954 478 700
☎ 954 478 720
www.fibes.es

VERVOER

AENA (Aeropuertos Españoles y
Navegación Aérea)
☎ 902 404 704
www.aena.es

Busstation
Plaza de Armas
☎ 954 908 040
El Prado de San Sebastián
☎ 954 417 111

ADIF
☎ 902 432 343
Informatie buitenland
☎ 902 243 402
www.adif.es

Verkeersinformatie
☎ 900 123 505
www.dgt.es

BELANGRIJKE TELEFOONNUMMERS

Alarmnummer ☎ 112

Medische Spoedgevallen ☎ 061

Guardia Civil ☎ 062

Rijkspolitie ☎ 091

Gemeentepolitie ☎ 092

Gemeentelijk

Informatienummer ☎ 010

Postkantoor ☎ 902 197 197

www.correos.es

SPAANSE BUREAUS VOOR TOERISME IN HET BUITENLAND

BELGIË. Brussel

Office Espagnol du Tourisme

Rue Royale, 97 - 5°

1000 BRUXELLES

☎ 322/ 280 19 26

☎ 322/ 230 21 47

www.spain.info/be

e-mail: bruselas@tourspain.es

NEDERLAND. Den Haag

Spaans Bureau Voor

Vreemdelingenverkeer

Laan Van Meerdervoort, 8A

2517 AJ DEN HAAG

☎ 3170/ 346 59 00

☎ 3170/ 364 98 59

www.spain.info/nl

e-mail: lahaya@tourspain.es

AMBASSADES IN MADRID

België

Paseo de la Castellana, 18

☎ 915 776 300

☎ 914 318 166

Nederland

Avenida Comandante Franco, 32

☎ 913 537 500

☎ 913 537 565

 La Macarena

1. Parochiekerk van San Pedro
2. Klooster van Santa Inés
3. Paleis van Las Dueñas
4. Parochiekerk van Santa Catalina
5. Kerk van Los Terceros
6. Klooster van Santa Paula
7. Kerk van San Marcos
8. Klooster van Santa Isabel
9. Kerk van San Luis de los Franceses
10. Kerk van Santa Marina
11. Stadswallen van La Macarena
12. Basiliek van La Macarena
13. Parlement van Andalusië
14. Parochiekerk van Omnium Sanctorum
15. Kerk van San Juan de la Palma

De wijk Santa Cruz

16. Parochiekerk van El Sagrario
17. Heilige Kathedraalkerk
18. Patio met de Oranjabomen en de Giralda
19. Aartsbisshoppelijk Paleis
20. Archivo de Indias
21. Reales Alcázares
22. Patio de Banderas
23. Plaza de Santa Cruz
24. Klooster van San José del Carmen
25. Huis van Murillo
26. Hospitaal van de Eerbiedwaardige Priesters
27. Huis van de familie Pínelo

De joodse wijk

28. Parochiekerk van Sint Nicolaas
29. Romeinse Zuilen
30. Klooster van de Moeder Gods
31. Paleis van Altamira
32. Kerk van Santa María la Blanca
33. Parochiekerk van San Bartolomé
34. Huis van Don Miguel Mañara
35. Kerk van San Esteban
36. Huis van Pilatus
37. Klooster van Santa María de Jesús
38. Kerk van San Ildefonso
39. Parochiekerk van San Isidoro

 Het María Luisapark

40. Paleis van San Telmo
41. Universiteit van Sevilla
42. Casino de la Exposición
43. Gemeentelijk Theater Lope de Vega
44. María Luisapark
45. Plaza de España

46. Plaza de América
47. Koninklijk Paviljoen
48. Provinciaal Archeologisch Museum
49. Museum voor Volkskunst en -tradities

Triana en de rivier

50. Casa de la Moneda
51. Hospitaal van La Santa Caridad
52. Torre del Oro
53. Maestranzatheater
54. Plaza de Toros
55. Brug van Triana
56. Kapel van El Carmen
57. Huis met de Zuilen
58. Kapel van de Zeelieden
59. Koninklijke Parochiekerk van Santa Ana
60. Kerk van Nuestra Señora de la O
61. Kapel van El Patrocinio
62. Andaluisch Centrum voor Hedendaagse Kunst

San Lorenzo, San Vicente en Alameda de Hércules

63. Museum voor Schone Kunsten
64. Parochiekerk van San Vicente
65. Kerk van San Lorenzo
66. Tempel van Nuestro Padre Jesús del Gran Poder
67. Paleis van Santa Coloma
68. Klooster van Santa Clara
69. Klooster van San Clemente
70. Alameda de Hércules
71. Themapark Isla Mágica

 Het winkelcentrum

72. Gemeentehuis
73. Calle Sierpes
74. Parochiekerk van El Divino Salvador
75. Hospitaal van Nuestra Señora de la Paz
76. Kerk van La Anunciación
77. La Campana
78. Tempel van San Antonio Abad
79. Kerk van La Magdalena

LEGENDE

- Toeristenbureau
- Postkantoor
- Parkeerterrein
- Politie
- Busstation
- Treinstation

